

ANNO DOMINI MCLII

JOSLENUS

SUESSIONENSIS EPISCOPUS.

NOTITIA.

(Gall. Christ. nov. tom. IX, col. 357.)

Joslenus seu Gosienus (*de Vierzi*), Rufus dictus ab Orderico Vitali, fuerat primum scholis præfectus in academia Parisiensi, tum archidiaconus Bituricensis et Suessionensis, quo tempore S. Godefridi Ambianensium præsulis epitaphium composuit; Lisiardo successit anno 1126, Consilio Trecensi adfuit an. 1127, et Rothomagensi 1128 quem secundum episcopatus sui annum designat in privilegio quod hoc anno Humberto abbati Igniacensi concessit. Astitit anno eodem comitiis Atrebatensibus, et benedictioni Fulconis abbatis Sparnaci, et subscripsit dono monachis S. Mauricii in suburbio Remensi facto a Rainaldo archiepiscopo, et litteris Johannis episcopi Aurelianensis ecclesiam S. Aniani de Biliaco Radulfo priori Cellensi in Bituricibus donantis. Hoc anno morbus tabificus in pago Suessionensi multos assumpsit, de quo vide Chronicon Alberici. Joslenus an. 1129 unctioni Philippi regis interfuit, patrisque et filii diplomati subscripsit de restitutione Argentolii faciendâ S. Dionysio. Monachis S. Crispini dedit anno eodem altare de Billy super Urcam. Subscripsit an. 1130 chartæ Gaufridi decani Compendiensi Tres-fontes in silva de Luis, Guidoni abbati largientis, et confirmationi fundationis Igniacensis abbatiæ. Cum S. Bernardo an. 1131 ab Innocentio papa missus est, ut tam Gerardum qui assensu comitis Burdegalensem archiepiscopatum occupaverat, simulque Burdegalensem et Engolismensem detinebat ecclesias, quam comitem convenirent, quod quidem fecere sed irrito conatu. Fundavit abbatiam Longipontis an. 1132. Reliquias S. Geremari in ecclesia Bellovacensi populo ostendit in festo SS. Petri et Pauli, et in theca inclusit anno eodem. Die eadem astitit translationi reliquiarum S. Justi a Petro episcopo factæ, et terræ de Gland. Præmonstratensi ecclesiæ donatæ præsens astitit.

Anno 1133 qui episcopatus ejus octavus legitur in chartis Silvæmajoris, in ecclesia S. Crispini altaria SS. Crispini et Crispiniani, SS. Simonis et Judæ, SS. Marcellini et Petri, SS. Philippi et Jacobi, et capellam super murum dedicavit. Anno 1134, episcopatus ix, altare Terniaci monachis S. Pauli restitui fecit a Rainando comite Suessionensi.

Anno eodem confirmavit fundationem Vallis-christianæ, nonnulla donavit Odoni abbati Majoris-Monasterii, et subscripsit chartæ Rainaldi archiepiscopi pro Cuissiacensibus et Selincurte. Branensibus asseruit decimam Blanziaci villæ an. 1135, consecrationis nono. In notitia judicati cujusdam anni ejusdem pro monasterio S. Crispini majoris, licet superstes, dicitur *piæ memoriæ*. Ecclesiam Basilicarum quæ LXXII olim canonicos aluerat, tuncque vix duodenis sufficiebat, Majori-Monasterio contulit anno 1136, et diploma a rege obtinuit, quo vexationes communiæ Suessionensis irritæ et emandandæ declarantur. Donatam ecclesiæ Branensi decimam S. Albini confirmavit an. 1137, episcopatus xi, et quædam eis dedit in territorio de Hostello episcopatus xii. Subscripsit anno eodem testamento Sugerii abbatis S. Dionysii, et chartæ Rainaldi archiepiscopi Remensis pro ecclesia Blangiacensi. Godefridi Ambianensis episcopi corpus Nonis Aprilis an. 1138 e capitulo S. Crispini, ubi ab annis 23 sepultum jacebat, transtulit, et ante majus altare in testitudine recondidit. Eodem anno fundationem Loci-restaurati laudavit, præsens fuit concessæ a Garino Ambianensi episcopo ecclesiæ S. Gervasii de Encra Theobaldo priori S. Martini a Campis, querelam habuit cum Hattone Trecensi episcopo de quadam cella, pro qua dirimenda arbitros hoc anno elegerunt: suscripsit litteris Samsonis archiepiscopi pro S. Theoderico.

Anno eodem, episcopatus xiii, donata in sua diœcesi monasterio S. Vincentii Laudunensis approbavit. Circa id tempus judex inter alios ab Innocentio II constitutus est inter episcopum Atrebatensem et abbatem S. Vedasti. Anno 1139, episcopatus xiiii, dedit canonicis S. Johannis altare de Latiliaco, et Ernaudo abbati S. Crispini altaria de Bestisiaco cum omnibus decimis. Confirmavit anno eodem omnia quæ monasterium Consiacense in sua possidebat diœcesi, et asseruit fundationem S. Leodegarii. Donationem Rainaldi comitis Suessionensis Branæ factam confirmavit an. 1140, episcopatus xiv. Eodem conciliavit canonicos S. Mariæ de Monte cum Præmonstratensibus Branæ; interfuit concilio Senonensi, unde scripta ejus nomine et aliorum

provinciae Remensis praesulum epist. 191 inter Bernardinas ad Innocentium II, de erroribus Abaelardi et eorum damnatione; cum rege et aliis praesulibus interfuit cum capituli S. Dionysii jacta sunt fundamenta; praesens adfuit satisfactioni factae S. Remigio ab Hugone Roccii comite.

Confirmavit anno eodem, episcopatus xv, translatos Praemonstrantes e Castro-Theoderici ad Vallem-secretam. Subscripsit chartae B. Mariae Santonensis Sabbato in festo SS. Innocentium v Kal. Januarii 1140. Excepit an. 1141 hominum Ivonis de Nigella comitis Suessionensis, subscripsit sententiae a Bartholomaeo Laudunensi episcopo latae inter abbates Novigenti et Praemonstrati, adfuit initae concordiae inter Manassem Meldensem episcopum et Rissendam abbatissam Farensensem, ecclesiae

de Vivario dedit ecclesiam S. Aniani. Eodem anno, episcopatus xvi, confirmavit possessiones Branæ. Sigillo munivit suo an. 1142 donationem factam cœnobio S. Crispini in Cavea quorundam agrorum et vinetorum a decano et capitulo S. Frambaldi Silvanectensis. Subscripsit anno eodem litteris Samsonis archiepiscopi confirmantis foundationem Cartusiae Montis-Dei, et ecclesiam S. Mariae de Castello-Porcensi S. Nicasio confirmantis anno 1145. Eodem, episcopatus xvii, confirmavit bonamonasteriorum S. Crispini et S. Sulpicii. Anno 1144, episcopatus xviii, confirmavit bona monasterii S. Ghisleni in Suessionensi diœcesi sita.

Adfuit anno eodem dedicationi basilicæ S. Dionysii, et consecravat altare S. Benedicti. Cum Samsone archiepiscopo dedicavit Carthusiam Montis-Dei, et subscripsit litteris ejusdem pro S. Maria et S. Remigio et monachis de Regetesto. Memoratur anno eodem in charta Nicolai Cameracensis episcopi pro S. Dionysio. Cartovororum confirmavit an. 1145, episcopatus xviii, et episcopatus xix bona Praemonstratensium quos substituerat in ecclesia S. Mariae et S. Evodii intra muros Branæ.

Subscripsit anno eodem chartae Samsonis archiepiscopi de concordia inter abbatem S. Johannis de Valentianis et Hugonem priorem et Salvii. Dedit an. 1146, episcopatus xxi, Odoni abbati S. Remigii tertiam partem decimæ de Dusel; parochialem locum Longi-Pontis in solitudinem pene redactum a decimis exemit anno eodem. Insequenti subscripsit litteris Samsonis archiepiscopi pro S. Remigio, eodemque adfuit concilio Parisiensi, in quo inter alios electus est ad examinanda capitula Gilberti Porretani.

Astitit anno 1148 concilio Remensi pro eadem causa congregato. In epistola Gaufredi monachi Claravallensis de rebus gestis in hac synodo, Joslenus indigitatur tam sæculari quam litterali scientia præditus. Et certe exstat apud Martenium amplissimæ Collect. t. IX, col. 1101, ejusdem expositio Symboli et Orationis Dominicæ. Anno 1148 subscripsit in-

strumento Samsonis archiepiscopi donum Theobaldi Bellovacensis archidiaconi monasterio S. Luciani factum confirmantis, ejusdemque litteris pro S. Quintino in Insula. Astitit dedicationi ecclesiarum Hasnoniensis factae IV Kal. Jun. 1149 et Vallis-Cellensis.

Confirmavit anno eodem in capitulo Longi-pontis monasterio factas donationes, et subscripsit chartae Manassis episcopi Aurelianensis Majori-Monasterio ecclesiam B. Mariae de Bono-nuntio donantis. Possessiones Charmensis ecclesiae confirmavit an. 1150, episcopatus xxv, et subscripsit chartae Samsonis archiepiscopi Balduinum episcopum Noviomensem et Radulfum comitem Veromanduensem conciliantis. Initam inter monachos S. Martini a Campis apud S. Gemmam et Igniacenses super decimam in territorio de Raroy; concordiam approbavit an. 1151, episcopatus xxvi. Circa id tempus scriptae exstant (t. I Anecd. Marten. col. 424 et 425) tres Josleni et Sugerii abbatis S. Dionysii epistolae de utriusque videndi se desiderio, ex quibus liquet utrumque fuisse amicum, utrumque ægrum, utrumque morti proximum. Denique Joslenus, pater justitiae et multorum cœnobiorum, hostis vitiorum et castitatis cultor præcipuus, ut habetur in vita B. Godefridi Ambianensis episcopi, post multa clara edita, animam Deo reddidit ix Kal. Nov. 1152, postquam ejus opera, inquit scriptor Annalium Praemonstratensium, quinque abbatiae ordinis illius in sua diœcesi constructae fuissent. Humatus est ante altare SS. apostolorum Petri et Pauli in navi cathedralis Suessionensis sub tumba, inde translatus in mausolæum intra absidem muri presbyterii ecclesiae Longi-pontis ad latus epistolae, tanquam fundator ac præcipuus benefactor, ubi conspicitur effigies praesulis habitu pontificio ornata, cum hac epigraphe: *Hic jacet Joslenus episcopus Suessionensis, qui primo adduxit conventum hujus domus de Claravalle tempore B. Bernardi abbatis.* Fuit hic praesul magnæ apud regem auctoritatis, unde in eum S. Bernardi zelus tantisper exarsit quod regium animum non regeret melius. S. abbatis litteris exasperatus Joslenus epistolae qua ei respondebat, præfixit: *Salutem in Domino, et non spiritum blasphemiae.* Qua de re S. Bernardus in epistola 225, qui et alias ad eum direxit litteras, sicut et Eugenius III papa et Sugerius abbas S. Dionysii, qui etiam Josleno vitam Ludovici Crassi dicavit, quo rege cum illo abbate primas partes in administratione regni habebat, ut probant tot ad eum scriptae praesertim a S. Bernardo epistolae. Memoratur in necrologiis Fontis-Ebraldi, Artonæ et S. Justi Bellovacensis ad 25 Octobris, qua die in necrologio Fontanensi legitur: *Migravit a sæculo piæ memoriæ reverendissimus Joslenus, episcopus Suessionensis, qui exstitit benefactor noster et doctor nobilissimus.*